

ת"פ 21960/12/12 - מדינת ישראל נגד ש' מ'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 21960-12-12 מדינת ישראל נ' מ'
בפני כב' השופט בכיר יצחק יצחק

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מיכל אפלבוים נגד ש' מ' ע"י ב"כ עו"ד עמוס מיימון
הנאשמים	

הכרעת דין

- 1 נגד הנאשם הוגש כתב אישום בעבירת חבלה חמורה, עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
- 2 על פי עובדות כתב האישום, ביום 27.7.11 בשעה 10:00 לערך, בדרך בן גוריון 38 ברמת גן בבית המשפט לענייני משפחה, בתום דיון בעניינים של הילדים המשותפים של הנאשם וא' ח' (להלן: "המתלוננת"), תקף הנאשם את ג' א' (להלן: "המתלונן"), בן זוגה של המתלוננת, בכך שהכה באמצעות ראשו באפו של המתלונן. כתוצאה מכך, נגרם למתלונן שבר באף וכן סימני חבלה בלחי ימין והוא נזקק לטיפול רפואי.

פרשת התביעה

- 3 ביום האירוע, התקיים דיון בבית המשפט לענייני משפחה שם עתרה המתלוננת לאישור יציאה של הילדים המשותפים לה ולנאשם לרוסיה. בית המשפט קבע כי הקטינים יצאו את הארץ בכפוף לחתימת שני ערבים על ערבות צד ג' לטובת הנאשם וכי יוצא נגדם צו עיכוב יציאה מהארץ עד שובם ארצה.
- 4 בהודעתו במשטרה מיום 30.7.12 (נ1) תאר עד תביעה 2 הוא המתלונן, את האירוע נשוא כתב האישום. לדבריו, בתום דיון בבית המשפט ניגש אל הנאשם וניסה לדבר איתו אודות שני הילדים ולפתע הנאשם נגח בפניו עם ראשו וכלשונו:

"לפתע הוא עבר צמוד אלי ונתן לי נגיחה עם הראש שלו בפנים שלי, שבר לי את האף וירד לי הרבה דם".

(ראה הודעתו מיום 30.7.12 עמ' 1-2 שורות 7-8 (נ/1)).

5 המתלונן המשיך וסיפר כי לאחר מכן **ברח** הנאשם וכי הוא והמתלוננת פנו למשטרה, הגישו תלונה ולאחר מכן פנו לבית החולים וולפסון. המתלונן הוסיף כי כל שרצה היה לשוחח עם הנאשם על הילדים וכלשונם:

"לא תפסתי אותו ביד ולא תקפתי ולא איימתי".

(ראה הודעתו מיום 30.7.12 עמ' 2, שורות 9-11, 19 (נ/1)).

6 בעדותו בבית המשפט מיום 10.2.14 חזר המתלונן על דבריו כפי שמסר במשטרה והעיד כי הנאשם תקף אותו בכך שנגח בו וכתוצאה מכך אפו התעקם, וכן נגרמה לו שריטה. בנוסף משקפיו ניזוקו. בהמשך העיד כי הנאשם המשיך לרוץ ועזב את המקום. העד המשיך וסיפר כי לאחר האירוע נכנס לשירותים והכניס נייר טואלט לנחירי וזאת בשל פציעתו. לאחר מכן הוא והמתלוננת פנו למשטרה ומשם לבית החולים. בחקירתו הנגדית מסביר כי הלך בצעדים מהירים אחר הנאשם. המתלונן העיד כי לא אחז בידו של הנאשם וכל רצונו היה כאמור לשוחח עם הנאשם.

(ראה פרוטוקול מיום 10.2.14 עמ' 4 שורות 12-13, 16-18, עמ' 5 שורות 19, 27-28, עמ' 7 שורות 8-9)

7 בהודעתה במשטרה מיום 27.7.11 **(נ/2)** סיפרה המתלוננת, א' ח', כי בתום דיון בבית המשפט תקף הנאשם את המתלונן בכך שנגח עם ראשו בפניו ומיד ברח הנאשם מהמקום וכלשונה:

"הוא נתן לו עם הראש שלו", "הראש של הנאשם פגע בפנים של המתלונן".

לדבריה, הנאשם רץ במדרגות ואפילו לא חיכה למעלית. בהמשך הוסיפה כי כתוצאה מכך, המתלונן נחבל בפניו וירד לו דם ואחר כך המתלונן שטף את פניו.

(ראה הודעתה מיום 27.7.11 עמ' 1 שורות 4-7 (נ/2), פרוטוקול מיום 10.2.14 עמ' 10 שורה 14).

8 בעדותה בבית המשפט העידה המתלוננת כי המתלונן הלך מהר אחרי הנאשם כי רצה לדבר איתו וכלשונה:

"הוא אמר שהוא רצה לדבר איתו, לסגור את זה בינינו, סה"כ זה ילדים שלך וזה לטובתם".

(ראה פרוטוקול מיום 10.2.14, עמ' 10 שורות 10-11)

9 בחקירתה הנגדית הדגימה המתלוננת את מהלך האירוע:

"אני מדגימה את המפגש בין המתלון לנאשם. כנראה הוא סובב אותו ודיבר איתו. הוא פנה אליו. אז הוא הגיב במכה. ראיתי את המכה. הייתי במרחק של 10-15 מטרים. הוא לא סובב אותו. אני הייתי בשוק. אני מנסה לומר את הדברים שראיתי ושאתי זוכרת. הוא לא החזיק אותו. הוא פנה אליו. אז הוא הסתובב. ברור שהוא שמע את הקול שלו והסתובב. המתלון לא סובב אותו. ברגע שהוא פנה אליו במילים הוא הסתובב אליו. הם דיברו ואז הוא הגיב ככה".

לגרסת המתלוננת, המתלון הגיע בסמוך לנאשם, ניסה לדבר אליו וזה בתגובה הכה אותו.

(ראה פרוטוקול מיום 10.2.14 עמ' 10 שורות 9-14, 23-28)

10 בחקירתה הנגדית נשאלה המתלוננת האם המתלון נכנס לשטוף את פניו וזו השיבה בשלילה והוסיפה כי העובדים טיפלו במתלון באמצעות יוד. דברים אלה סותרים את דבריה כפי שמסרה במשטרה:

"ישר הוא שטף את הפנים ונתנו לו תחבושת"

דבריה בחקירתה הנגדית אף סותרים את גרסת המתלון לפיה נכנס לשירותים מיד לאחר האירוע ואטם את אפו בנייר טואלט.

(ראה הודעתה במשטרה מיום 27.7.11 עמ' 1 שורה 7 ופרוטוקול מיום 10.2.14 עמ' 12 שורות 1-2 ופרוטוקול מיום 10.2.14 עמ' 4 שורות 16-17)

פרשת ההגנה

11 מטעם ההגנה העיד הנאשם.

12 לגרסת הנאשם, המתלון פנה אליו בתום הדיון, תפס אותו בידו השמאלית וקילל אותו בשפה אנגלית: "אמר לי באנגלית שהוא יזיין אותי בתחת אם אני לא אתן אישור לילדים לצאת" או אז חשב הנאשם כי המתלון ניסה לנגוח בו וכאקט של הגנה, הטה הנאשם את ראשו מה שגרם למכה בפניו של המתלון וכך הנאשם מתאר את האירוע:

"אני כשהסתובבתי לכיוון שלו ראיתי שהראש שלו בא לכיוון שלי ואז הורדתי את הראש שלי כדי לחמוק ממנו אבל החלק השמאלי קדמי של המצח שלי פגע בכל זאת בפנים שלו, אני לא יודע בדיוק היכן".

(ראה הודעתו במשטרה מיום 28.7.11 עמ' 1 שורות 5-8 (ת/1)).

13 הנאשם דחה את הטענות כי התכוון לפגוע במתלונן וציין כי יצא מאולם בית המשפט שמח וכי לא הייתה לו סיבה לפגוע במתלונן. בהמשך הוסיף, כי מיד לאחר שיצא מבית המשפט ניגש לתחנת המשטרה כדי להגיש תלונה ומפאת תקלה, כך לגרסתו, נאמר לו על ידי החוקרים להגיע לחקירה במועד מאוחר יותר.

(ראה הודעתו במשטרה מיום 28.7.11 עמ' 1-2 שורות 8-9, 13-14 (ת/1)).

14 בעדותו בבית המשפט חזר הנאשם על גרסתו כפי שמסר במשטרה לפיה המתלונן תפס את ידו השמאלית וסובב אותו תוך כדי שהוא מקלל אותו באנגלית ואז הוא הטה את ראשו וכך נגרמה לו חבלה ברקה. הנאשם העיד כי בתום האירוע ירד במדרגות בית המשפט והלך לחברו שהינו עו"ד במקצועו, זה שם לו קרח על ראשו ואמר לו לגשת למשטרה להגיש תלונה וכך עשה. בחקירתו הנגדית כשנשאל מה עשה לו המתלונן, השיב הנאשם:

"אין לי מושג. הראש שלו בא לכיוון שלי. עצרתי אותו".

(ראה פרוטוקול יום 10.2.14 עמ' 13 שורות 25-27, עמ' 14 שורות 26-28).

דין והכרעה

15 אכן, ניתן להתרשם כי בין המתלוננת לנאשם שוררת מערכת יחסים עכורה ולפיכך מתחייבת מידה רבה של זהירות בהערכת הראיות.

16 התרשמתי כי המתלונן חפץ לשוחח עם הנאשם על מנת להגיע להסדר אשר יאפשר יציאת ילדי המתלוננת והנאשם לחו"ל וכשפנה לנאשם, הנאשם נגח עם ראשו בפניו של המתלונן.

17 עדות המתלונן נתמכת גם על ידי המתלוננת אשר חזתה באירוע ותיארה אותו באופן ממצה.

18 טענת הנאשם לפיה כך התגונן מפני המתלונן ובמהלך ההתגוננות נפצע המתלונן, אינה מהימנה בעיני.

19 כשהנאשם נשאל אם ראה מה קרה למתלונן השיב:

"לא. לא ראיתי כלום והמשכתי ללכת"

(ראה פרוטוקול מיום 10.2.14, עמ' 15 שורות 7-8)

20 טענה זו תמוהה בעיני שכן המתלונן נפצע ודם זב מאפו ואילו הנאשם טוען שלא ראה כלום והמשיך ללכת.

21 זאת ועוד, הנאשם עזב את המקום **מיד** לאחר האירוע. מצאתי מקום לקבל את גרסת המתלוננים לפיה לאחר שהנאשם תקף את המתלונן ברח מהמקום.

22 בבית המשפט העיד הנאשם כי לאחר האירוע קיבל עזרה וטיפול מחברו בשם פרץ, אשר היה בקומה התחתונה בבית המשפט.

(ראה פרוטוקול מיום 10.2.14 עמ' 13 שורות 26-28)

23 עובדה זו לא הוזכרה כלל בהודעתו במשטרה ואין לה כל תימוכין בחומר הראיות.

24 עוד יצוין כי הנאשם הגיש תלונתו רק לאחר שהמתלוננת מסרה תלונה במשטרה.

25 המסמכים הרפואיים שהוגשו על ידי הנאשם כביכול בשל תקיפת המתלונן אותו הינם מקופת חולים **וארבעה ימים** לאחר האירוע.

(ראה מוצג ת/7)

26 מצאתי מקום לקבל את גרסת המתלוננים ולדחות את גרסת הנאשם. הסתירות אותן הציגה הסניגוריה אינן פוגעת בליבת האירוע ואינן שוללות את מהימנות עדי התביעה.

27 אשר על כן, הנני מרשיע את הנאשם בעבירה של חבלה חמורה בהתאם לסעיף 333 לחוק העונשין - התשל"ז - 1977.

ניתנה היום, י"ז אדר ב תשע"ד, 19 מרץ 2014, במעמד הצדדים